

A Fővárosi Ítéletábrla a Dr. Sipka Űgyvédi Iroda (**fél címe.**, űgyintéző: dr. Sipka Péter űgyvéd) által képviseilt I.rendű felperes neve(**I. rendű felperes címe.**) I. rendű, a II.rendű felperes neve(**II. rendű felperes címe.**) II. rendű és III.rendű felperes neve(**III. rendű felperes címe**) III. rendű felpereseknek, dr. Bővíz László űgyvéd (**fél címe.**) által képviseilt alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen sajtó-helyreigazítás íránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2017. április 13. napján meghozott 27.P.20.325/2017/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I., II. és III. rendű felpereseknek együttesen 19.050 (Tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltiséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes I.rendű felperes neve, a II. rendű felperes az I. rendű felperes által 2015. szeptember 18. napján alapított Kft., a III. rendű felperes pedig a II. rendű felperes űgyvezetője. Alap XXVIII. évfolyamának 48. számában, 2017. február 25. napján „Folyamatos a botrány ...ben” címmel egy cikk jelent meg, amely a II. rendű felperes gazdálkodásával kapcsolatos kérdésekről szól. Alapban közzétett írárok a www....hu <<http://www....hu>> internetes oldalon és az ... elnevezésű hivatalos facebook oldalon is megjelennek.

A felperesek keresetükben – miután az alpereshez 2017. március 20. napján eljuttatott helyreigazítási kérelem nem volt eredményes – a sérelmezett cikkben megjelent közlésekre vonatkozó helyreigazító közlemény közzétételét kérték az alábbi tartalommal:

A 2017. február 25. napján megjelent „ Folyamatos a botrány ...ben” cikkben

- 1.) Valótlanul állítottuk, hogy ... városában folyamatos botrány van ... képviselő lemondása óta.
- 2.) Szintén valótlanul állítottuk a lap első oldalán, hogy „a város közel 15.000.000 forintot fizetett ki” a két tanulmányért.

Ezzel szemben a valóság az, hogy ... városban nincs folyamatos botrány ... lemondása óta és ... város a kérdéses tanulmányokért nem fizetett semmit.

- 3.) A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy a nevű cég, élén ...**nal** azon dolgozik, hogy megtanítsa a városvezetésnek, hogy hogyan kell „kiművészkedni” az ...**ból** a pénzt.

Ezzel szemben a valóság az, hogy a ... és a város gazdálkodása transzparens és megismerhető.

- 4.) A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy „... városa több mint 300 milliós hitelt és hiányt halmozott fel”.

Ezzel szemben a valóság az, hogy**nak** nincs hiánya, vagyongyarapodást eredményező, kormányzati engedéllyel rendelkező 160.000.000 forintos fejlesztési hiteléből pedig az eddig

lehívott összeg nem haladja meg az 50.000.000 forintot.

Keresetüket a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Stv.) 12. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a Pp. 343. § (1) bekezdésére alapították.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a helyreigazítási kérelem 1. és 3. pontjában tett kijelentések véleménynyilvánítások, amely miatt nincs helye helyreigazításnak. A 2. és 4. pontokban tett kijelentések pedig valós tények.

Azt, hogy a cikkben állított tények megfelelnek a valóságnak, ... tanú vallomásával kísérelte meg bizonyítani, aki ...ben 2017. február 14. napjáig helyi önkormányzati képviselő, valamint a ... Bizottság elnöke volt. A tanú vallomásában előadta, hogy először a ... cikkében látott adatokat a tanulmányok összegére, majd ... képviselő a város jegyzőjétől megkapta a cikkben írt tanulmányokra vonatkozó adatokat és a tőle kapott információk alapján tud arról, hogy milyen összeget fizetett a város megbízási díjként. A hiány összegéről pedig a 2017. évi költségvetés tervezetéből rendelkezik tudomással.

A cikkben szereplő állításokkal kapcsolatos dokumentumok nem álltak a tanú rendelkezésére, de előadása szerint az iratok ... képviselő birtokában vannak.

Az alperes a tárgyalás elhalasztását kérte ... tanúkenti kihallgatása, valamint annak érdekében, hogy a ... tanú által hivatkozott dokumentumokat be tudja szerzeni. A felperes a tárgyalás elhalasztására irányuló kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság nem adott helyt a tárgyalás elhalasztása iránti kérelemnek és ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a 2017. február 25. napján „Folyamatos a botrány ...ben” címmel megjelent cikkkel hasonló módon, azonos tördeléssel és azonos betűtípus alkalmazásával az alábbi helyreigazítást közölje:

A 2017. február 25. napján megjelent „Folyamatos a botrány ...ben” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy a város közel 15.000.000 forintot fizetett ki a két tanulmányért. A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy ... városa több mint 300 milliós hitelt és hiányt halmozott fel.

Ezt meghaladón a keresetet elutasította és úgy rendelkezett, hogy felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a keresettel érintett 1. és 3. kijelentés véleménynyilvánításnak minősül, amelyekkel szemben nincs helye helyreigazításnak, ezért az erre vonatkozó keresetet elutasította. Az ítélet ezen részét nem érintette fellebbezés.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a keresettel érintett 2. és 4. kijelentés tényállítás, amellyel szemben az alperest terheli annak bizonyítása, hogy megfelelnek a valóságnak.

Nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, hogy a rövid tárgyalási időköz miatt nem volt lehetősége annak biztosítására, hogy valamennyi bizonyíték a tárgyaláson rendelkezésre álljon. A Pp. 344. § (2) bekezdése írja elő a soron kívüli eljárást és azt, hogy a bíróságnak a tárgyalást legkésőbb a keresetlevél benyújtásától számított 8. napon meg kell tartania. Az alperes a perindítás előtti helyreigazítás iránti kérelemből előzetesen értesült a per tárgyáról, a kérelem egyértelműen tartalmazta, hogy mely cikk, mely állításait vitatják a felperesek, így tudomása volt arról, hogy milyen körben kell védekeznie. Ezért nem megalapozott az alperes arra történő hivatkozása, hogy a rendelkezésre álló idő nem tette lehetővé a cikkben tett tényállítások valóságát alátámasztó dokumentumok teljes körű beszerzését.

Hivatkozott az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (2) bekezdésére is, amely szerint a határidőben kért

helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfолható, így már a helyreigazítás közzétételének megtagadására is csak akkor lehetett volna mód, amennyiben a cikkben foglaltak valóságát alátámasztó bizonyítékok rendelkezésre állnak.

A Pp. 345. § (2) bekezdés szerint pedig bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak. Ezen jogszabályi rendelkezésből következően az alperes bizonyítékainak az első tárgyaláson rendelkezésre kell állniuk, a tárgyaláson bizonyítási indítványt már csak a felperes terjeszthet elő. A tárgyalás elhalasztásának pedig csak akkor van helye, amennyiben azt a felperes kéri, vagy a már feltárt bizonyítékok a bizonyítás eredményességét valószínűsítik.

Az alperes a tárgyaláson okirati bizonyítékot nem csatolt, az előállított tanú vallomása pedig nem bizonyította a cikkben közöltek valóságát. Az elsőfokú bíróság ezért utasította el az alperes tárgyalás elhalasztására irányuló indítványát. Ennek következtében az alperes nem bizonyította azon állított tények valóságát, hogy a város közel 15.000.000 forintot fizetett ki két tanulmányért, illetve azt, hogy az ... összesen több mint 300 milliós hitelt és hiányt halmozott fel. Ezért ezen tényállítások vonatkozásában helyt adott a keresetnek és kötelezte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

A pernyertesség, pervesztesség arányát a felperesekre terhesebben 60-40%-ban állapította meg és ez alapján kötelezte a feleket a perköltség viselésére.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen azt kérte, hogy az ítélet tábla a fellebbezéséhez csatolt okirati bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetet utasítsa el.

Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányult.

Az ítélet megváltoztatására, illetve a hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelmének eredménytelensége esetén kérte az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének a megváltoztatását.

Sérelmezte az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy a pert megelőző helyreigazítási kérelem alapján számolnia kellett azzal, hogy a később megindítandó perben bizonyítási kötelezettség terheli. Álláspontja szerint a helyreigazítási kérelemből nem kellett a perindítással számolnia. A mindennapi életben ugyanis a jogvitában álló felek a keresetindításra történő figyelmeztetéssel, peres eljárás kilátásba helyezésével próbálnak nyomást gyakorolni a másik félre, miközben tényleges perindítás az esetek kisebb százalékában következik be.

Állította, hogy a tárgyaláson kihallgatott ... tanú hitelt érdemlően bizonyította a sérelmezett állítások valóságát, illetve előadta a tárgyaláson azt is, hogy ugyanilyen tartalmú tanúvallomást tud tenni ... önkormányzati képviselő is, valamint az állítás valóságának bizonyítására alkalmas dokumentumokat is csatolni tudja.

Ezen előadások ellenére az elsőfokú bíróság a Pp. 345. § (2) bekezdés rendelkezéseinek megsértésével utasította el az alperes tárgyalás elhalasztására irányuló kérelmét. A tárgyaláson feltárt bizonyítékok ugyanis valószínűsítették a bizonyítás eredményességét.

Fellebbezéséhez csatolta a II. rendű felperes és a ... Kft. között 2015. október 27. napján létrejött 13.440.000 forint; a II. felperes és a ... Kft. valamint a ... Kft. között 2015. november 19. napján létrejött 8.900.000 forint és 5.800.000 forint megbízási, illetve vállalkozói díjat tartalmazó szerződéseket. Hivatkozott arra, hogy a cikkben írt „város” fogalom nem szorítkozik kizárólag az önkormányzati testületre, abba beletartozik ... **...nak** egyszemélyes Kft.-jeként a II. rendű felperes is.

Annak bizonyítására, hogy a ... város által felhalmozott több mint 300 millió forintos hitelre és hiányra vonatkozó állítása is megfelel a valóságnak, csatolta ... önkormányzati képviselő ... város lakosságához eljuttatott beszámolóját; aa 2017. évi költségvetésére vonatkozó előterjesztést; a polgármester előterjesztését az önkormányzat saját bevételeinek és adósságot keletkeztető ügyleteiből eredő fizetési kötelezettségeinek összegéről a 2017-2020. évekre; valamint I.rendű felperes neve Képviselő-testületének önkormányzati rendelettervezetét a 2017. évi költségvetéséről.

A perköltség viselésének megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú ítéletben elrendelt helyreigazítás kizárólag az I. rendű felperes; a teljes körűen elutasított kereseti kérelmek a II. és III. rendű felperesek személyéhez köthetőek. Ebből az következik, hogy a II. és III. rendű felperes 100%-ban pervesztes lett, az I. rendű felperes pedig legfeljebb 22%-ban volt pernyertes és 78%-ban pervesztes.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, mert az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítási perekre irányadó speciális bizonyítási szabályok betartásával hozta meg az ítéletét. Állították, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásával az alperes fellebbezésében új bizonyítékot nem terjeszthet elő és a fellebbezésben késedelmesen előterjesztett indítványokat a bíróság mellőzni köteles.

Vitatták, hogy a fellebbezéshez csatolt megbízási és vállalkozási szerződések bizonyítják az alperes azon állításának valóságát, hogy a város 15.000.000 forintot fizetett ki két tanulmányért. A csatolt szerződésekben szerződést kötő félként a II. rendű felperes szerepel, aki jogilag és gazdaságilag elkülönülő, önálló gazdálkodási tevékenységgel és önálló bevételekkel rendelkező gazdasági szervezet, amely nem azonos az I. rendű felperessel, mint tulajdonosával.

A hitelállomány bizonyítására csatolt dokumentumok pedig nem tekinthetőek hitelesnek, így formai okból sem alkalmasak az alperes által állított tények valóságának bizonyítására.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a perben a bizonyítási eljárást a Pp. sajtó – helyreigazítási perekre irányadó 342. – 345.§ rendelkezéseinek betartásával folytatta le, és nem vétett olyan eljárási hibát, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Az ítélet tábla a fellebbezésben foglaltakra tekintettel elsősorban arra mutat rá, hogy a sajtó-helyreigazítási per rendeltetése az, hogy személyiségi jogsérelem esetén a sértett fél számára gyors és ezáltal hatékony jogvédelmet biztosítson, ezért az eljárásra speciális szabályok vonatkoznak. A sajtó-helyreigazítás iránti pert soron kívül kell lefolytatni és az általános személyiségi védelmi perekhez viszonyított gyorsított eljárást hivatott elősegíteni a bizonyítás korlátozásának szabálya is.

Alaptalanul sérelmezi az alperes fellebbezésében, hogy a tárgyalás 2017. április 13. napjára történt kitűzésével az elsőfokú bíróság esélyt sem adott az alperesnek arra, hogy minden létező, de a birtokában nem lévő bizonyítékot a tárgyaláson fel tudjon tárni.

Az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott Pp. 344. § (2) bekezdése írja elő ugyanis azt, hogy a bíróság a sajtó-helyreigazítási perben soron kívül jár el és legkésőbb a keresetlevél benyújtásától számított 8. napra tárgyalást tűz ki. A keresetlevél az elsőfokú bíróságra 2017. április 7. napján érkezett. Az elsőfokú bíróság azzal, hogy a tárgyalást április 13. napjára kitűzte, ezen jogszabályi kötelezettségét teljesítette és nem róható az elsőfokú bíróság terhére, hogy a tárgyalást nem a határidő utolsó napjára tűzte ki.

Nem vitás, hogy ez a jogszabályban rögzített soron kívüli eljárás a fokozott együttműködési kötelezettség terhét rója a felekre is. A soron kívüli eljárásnak és az ehhez kapcsolódó speciális

bizonyítási tehernek azonban éppen az a célja, hogy a sajtószerv csak olyan tényeket közöljön, amelyek valóságáról – már a közlést megelőzően – meggyőződött és kétely esetén azt nyomban bizonyítani is tudja.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperesnek a sajtó-helyreigazítás iránti kérelemből már a perindítást megelőzően számolnia kellett azzal, hogy a felperesek által kért közlemény közzétételének megtagadása esetén a felperesek perben is érvényesítik igényüket és ebben az esetben bizonyítási kötelezettsége áll fenn. Az alperes a helyreigazítás iránti kérelmet 2017. március 20. napján megkapta és a tárgyalásra szóló idézés 2017. április 12. napján történt kézbesítéséig elegendő idő állt rendelkezésére arra is, hogy a szükséges bizonyítékokat beszeresse és azok a kitűzött tárgyaláson rendelkezésre is álljanak.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság a Pp. 345. § (2) bekezdésében írt bizonyítási szabályokat is, és nem követett el jogszabálysértést, amikor az alperes által előterjesztett bizonyítás lefolytatása érdekében nem halasztotta el a tárgyalást. Ez a jogszabályi rendelkezés az alperes kérelmére szűk körben, kizárólag akkor teszi lehetővé a tárgyalás elhalasztását, ha a már feltárt bizonyítékok a bizonyítás eredményességét valószínűsítik.

A tárgyaláson az elsőfokú bíróság ... tanú kihallgatását foganatosította. Az alperes előadása szerint a tanút a tárgyalásra azért állította elő, mert a valósággal egyezően, dokumentáltan tudja előadni a tényeket úgy, hogy a tárgyalásra okiratokat is hoz, illetve konkrét számadatokról is információi vannak. (4. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) Ehhez képest a tanú – bár valóban önkormányzati képviselő, valamint a ... Bizottság elnöke volt – kihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a ... cikkéből szerzett tudomást a tanulmányok elkészítésére vonatkozó megbízási szerződésekben foglalt megbízási díjak összegéről. Előadása szerint képviselőtársától kapott további információkat, de okiratokkal maga nem rendelkezett. A hiányra vonatkozó adatokról pedig az általa látott költségvetés tervezetéből értesült. A II. rendű felperes tevékenységével összefüggésben megkísérelte adatok beszerzését, de a kért adatokat nem kapta meg.

Ez a tanúvallomás, mint a perben feltárt egyedüli bizonyíték, nem alkalmas a bizonyítás eredményességének valószínűsítésére sem. Ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. 345. § (2) bekezdés alapján a tárgyalást a további bizonyítás biztosítása érdekében nem halasztotta el.

Ebből következően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes tényállításainak valóságát nem bizonyította.

Az elsőfokú eljárás során elő nem terjesztett bizonyítékokra pedig a Pp. 235. § (1) bekezdés szabályai folytán a másodfokú eljárásban nem lehet hivatkozni. Ezért alaptalan az alperesnek a fellebbezéshez csatolt bizonyítékok alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására és hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme.

Alaptalan az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen előterjesztett fellebbezés is. A felperesek négy kijelentésre vonatkozóan kérték a helyreigazítást, amelyet a bíróság két tényállítás esetén rendelt el. Az elsőfokú bíróság arra tekintettel állapította meg a pernyertesség, pervesztesség arányát a felperesekre terhesebben 40-60%-ban, hogy eredménytelen kereseti kérelemnek tekintette a való tények feltüntetésére irányuló igényt is, bár ezt a követelést a helyreigazítás iránti kérelem részének kell tekinteni. Erre figyelemmel sem alapos az alperesnek az a hivatkozása, hogy pernyertessége az elsőfokú bíróság által megállapítottnál magasabb arányú.

Ezen indokok alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239.§ alapján alkalmazandó 78.§ (1) bekezdés alapján viseli az általa lerótt fellebbezési illetéket és a felperesek ügyvédi munkadíj formájában felmerült másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2017. június 13.

. Lukács Zsuzsanna
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó
előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála
bíró